

den Bevilling, der da blev givet paa Finantsloven, vilde være udløbet med næste Finantsaar. Idet Bevillingen kun var givet til et 2 aarigt Artiumskursus i Kønne og formentes at burde høre op med dette Finantsaars Udgang, efter som de Betingelser, man havde stillet til Amtet og Kommunen paa Bornholm om at overtage Skolen, ikke vare blevne opfyldte. Smidlertid er der senere fremkommet Dphlysninger og særlig et Andragende fra Rektoren i Kønne, som synes at godtgjøre, at der kan være Anledning til ikke at standse dette 2-aarige Artiumskursus allerede nu, men i hvert Fald at se Tiden an, og det er Grunden til, at man kun foreslaar en Nedsættelse med 600 Kr. Ved denne Nedsættelse med 600 Kr. vil altsaa Skolen faae den Bevilling, den har faaet i de sidste Aar, med Løste om et Aar til, altsaa endnu i Aar. Forslaget under Nr. 150, der gaar ud paa at nægte den til en ny Bygning for Aalborg Kathedralskole forlangte Sum, er en Gjentagelse af Grundene fra i Fjor, ligesom Regeringen gjentager det i Aar stillede Forslag uden nye Dphlysninger. Under Nr. 152 og 153 er stillet to Vædringsforslag, det første af Ministeren, som kun er tiltraadt af et Mindretal, idet Flertallet ikke har funden tilstrækkelig Anledning til at gaa ind paa Foranstaltninger, som ikke kunne anses for paatrængende nødvendige, det andet derimod af Flertallet, hvilket gaar ud paa at modsætte sig en Bevilling, der forlanges for at kunne omdanne en halvt Høistole og halvt Skole for Uddannelse af Vinterlærere til en fuldstændig Skole til Uddannelse af Vinterlærere. Et saadant Statsseminarium for Vinterlærere har man ikke for Diebliffet kunnet tilraade at give en Bevilling til.

Jeg kommer derefter til den hele Række af Vædringsforslag, der høre ind under Affnit X, det kgl. Akademi for de skjønne Kunster. Samtlige disse Vædringsforslag kan jeg motivere under Et, da de ere en Følge af den Stilling, som Thinget har indtaget til Bevillingerne til Akademiets. Værede Medlemmer vilde erindre, at Thinget i Fjor imodsatte sig de Forslag, der fra Ministerens Side den Gang bleve fremsatte, og som staa i Forbindelse med den ny Ordning af Akademiets, som Ministeren har indført, og som syntes at vække Mistillid og Uvillie hos det store Flertal af Kunstnere. Det er ligesom i Fjor Udvalgets Flertals Mening, at Akademiets ikke vil kunne udrette, hvad det skal, naar det ikke møder Tillid hos Flertallet af Kunstnere, og det gjør det utvivlsomt ikke. Den ny Ordning, som er indført ved kgl. Resolution af 1883, tror jeg, har jo ikke blot fremkaldt meget store Diskussioner og

stærke Protester, men mødes endnu med afgjort Mistillid til, at Akademiets kan udvikle Kunstnerne i Andet end en fuldstændig ensidig Retning, og har ogsaa som indirekte Konsekvens affødt den Uvillie, der fra Ministerens Side fik Udtryk i Debatten ifor-gaars, mod de friere Rørelser blandt Kunstnerne. Under saadanne Forhold vilde det neppe være økonomisk rigtigt at give en Bevilling af saa stort Omfang. Man vilde derved kun anvende Statens Midler til at fremme en Virksomhed, om hvilken man maa have meget stor Tvivl om, at den ledes i et virkelig nyttigt og frugtbringende Spor.

Hermed har jeg omtalt de Vædringsforslag, som vedrøre de særlige Fonds paa § 21. Jeg skal blot endnu nævne et Par enkelte Punkter, til hvilke der ikke er stillet Vædringsforslag, men som ere omtalte i Betænkningen. Det ene af disse Spørgsmaal findes omtalt i Betænkningen under Nr. 150, det vedrører Bortforpagtningen af Hovedgaarden Nordruplund under Sorø Akademi. Af Numærkningerne vil det ses, at denne Hovedgaard, der bortforpagtedes for nogle Aar siden til en betydelig høiere Forpagtningssagift end den, hvertil den nu er endelig bortforpagtet, efter et Par Aars Forløb blev Gjenstand for en ny Omordning af Forpagtningsforholdene, hvorved Afgiften blev meget væsentlig nedsat. Af de Dphlysninger, der følge med, fremgaar det, at Hovedgaarden Nordruplund, som er c. 635 Tdr. Land stor og skønssat for 66 Tdr. Hartkorn, blev overdraget i Forpagtning til den nu afsdøde Forpagter i 1845 for 22 Aar. Han havde den da til 1866, saa fik han den igjen mod en Forhøielse af Pengeafgiften af 2946 Kr. Fra 1867—78 havde han den mod denne Afgift, og saa fik han den paany overdragen i 1878 indtil den 1ste Mai 1889 mod en Afgift af 200 Tdr. Rug, 200 Tdr. Byg og 200 Tdr. Havre efter Kapitelstart og en Pengeafgift af 13,000 Kr. med et Tillæg af 150 Kroner Sagtafgift. Desuden havde han faaet et Laan til Dræning, som han maatte betale Renter og Afdrag af. Denne Afgift var efter de Priser, der nu findes paa Jord i Midtsjælland for Forpagtninger af god Jord, som dette maa siges at være, efter Flertallets Mening ikke saa overordentlig høi. Smidlertid døde han nogen Tid efter, og hans Enke fortsatte Driften, men har nu i Fjor meddelt, at hun er ude af Stand til at drive denne Gaard længere, og at hun ønsker at opgive den og faae den overdraget til sin Svigersøn, som paa hendes Begne havde drevet den og for Resten har en Del Penge staaende i Gaarden. Dette foranle-